

המתקפה הקטלנית הבאה מעבר לפינה: המוקש שחמאס הציב לישראל

written by משה פוזיילוב | 11.07.2024

חמאס יצא למתקפה ב-7 באוקטובר 2023 במטרה לפגוע קשות בישראל ולהביאה לסף קריסה. חזונו, כפי שהוצג על ידי מנהיגים כמו ח'אלד משעל, הוא יצירת פלסטין חופשית מיהודים, מהנהר לים. לפי דיווחים, בידי המודיעין הישראלי קיימות תכניות של חמאס ליום שאחרי, כולל פירוט המחוזות בחליפות האסלאמית העתידית ומעמדם של היהודים תחת שלטונה.

יחיא סינוואר, מנהיג חמאס בעזה, תכנן את המתקפה בהשראת לימודיו עם מרוואן ברגותי בכלא. ברגותי אמר לא פעם כי המלחמה היא המשך הדיפלומטיה בדרכים אלימות.

בידי שירותי המודיעין של ישראל קיימת תכנית העבודה של חמאס ליום שאחרי, שכוללת הסבר איזה מחוזות יהיו בחליפות האסלאמית שתקום על חורבותינו, כיצד יתקיים השלטון ואיזה זכויות יהיו ליהודים. סינוואר הבין את חשיבות שמירת אופציית נסיגה, ולכן התמקד בלקיחת חטופים כקלף מיקוח. מטרתו הייתה להציג את המתקפה כמחיר הכרחי לשחרור אסירים פלסטינים.

סינוואר ווידא כי לפני כל דבר אחר מטרת הפשיטה הנפשעת תהייה חטיפת חיילים, נשים זקנים וטף כדי שישמשו תעודת הביטוח של משטרו האפל. העסקה אותה הוא מציע מלמדת שהוא רוצה לממש את הביטחונות, אבל עדין חולם לממש רווחים.

הצעת חמאס לעסקת שחרור חטופים כוללת שני שלבים עיקריים: ראשית, הפסקת אש של שישה שבועות, שחרור חלק מהחטופים תמורת אסירים פלסטינים, נסיגה חלקית של צה"ל, והגברת הסיוע ההומניטרי לעזה. בשלב השני, שחרור שאר החטופים החיים תמורת אסירים נוספים, ונסיגה מלאה של צה"ל מעזה.

ישראל ניצבת בפני דילמה מורכבת: הסכמה לתנאי חמאס עלולה לאפשר לארגון לשקם את כוחו ולהתכונן למתקפה עתידית, בעוד דחיית התנאים עלולה לסכן את חיי החטופים. קבלת התנאים עלולה גם לאפשר לחמאס, חיזבאללה ואיראן להתכונן למתקפה נוספת בעתיד.

האתגר העומד בפני ישראל הוא להשיג את שחרור כל החטופים בהקדם האפשרי, תוך מניעת יכולתו של חמאס להתחזק ולהוות איום עתידי. על ישראל לשקול בקפידה את צעדיה הבאים, כדי להבטיח את ביטחונה הלאומי לטווח הארוך.

לסיכום, ישראל חייבת לזכור כי כל הסכמה שתאפשר לחמאס לשמר את כוחו ולהציג הישגים עלולה להוביל להתקפה נוספת ואף חמורה יותר בעתיד. לפיכך, על ראש הממשלה לשאוף לשחרור כל החטופים בפעימה אחת, תוך הימנעות מהחזרת תושבי הרצועה לבתיהם ללא פתרון

כולל שיבטיח את ביטחון ישראל לטווח ארוך.

המאמר פורסם במעריב, בתאריך 11.07.2024.